

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Előfizetési díj:

Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 3 " — "
Egész évre 5 " — "

Megjelenik e lap hetenként egyszer, Szombaton.

Szerkesztői iroda:

1-ső Tized 104. sz. a., hová a kéziratok és előfizetési pénzek küldendők.

Hirdetmények elfogadtatnak Milhoffer János „Szentháromság” címzett gyógyszerárjában.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sorért, egyszeri hirdetésnél 5 kr.; — többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.

A nyiltérben való közlemény 3 hasábos soráért 10 kr számítottatik.

Javaslat.

Megerkezett hozzám is a „Kecskeméti Lapok” első számai s örültem, hogy szülőföldem a legközelebb elmúlt 20 év alatt oda fejlődött, hogy egy hetilap fennállása biztosítva látszik lenni kebelében.

Hiszem, hogy Kecskemét lakossága ép oly érdekeltséggel fogadta azt, mint én, de a hatás között roppant különbség létezik; önök, Kecskemét város polgárai, együtt élnek, együtt laknak, mindég látják egymást, közügyeiket magok intézik: önök előtt tehát a lapnak a város közügyeire vonatkozó része csak ismétlés s nagy részben annak örvendenek, hogy ha az valami „új esemény”-t közöl, hogy a lap megjelenése után három napon át lesz miről beszélni, — s minthogy érdekes tartalommal bírand és tán sok munkatársa leend — egy hétig lesz miről gondolkodni is.

Én azonban, ki Kecskeméttől 20 év óta távol élek, ki nem vagyok a város polgára, nem veszek részt közügyeikben, annak örülök leginkább, hogy alkalmam lesz megismerni a város szellemi és anyagi fejlődését, hogy látni fogom a különbséget a mult és jelen között, — s szeretem hinni, hogy a lapból meritett tanúság örvendetes eredményt mutatván fel, tespedés helyett haladást, czivódás helyett egyetértést, türelmetienség helyett testvérisülést fogok tapasztalni.

Emlékezzetek vissza barátim azon korra, midőn a szabadság szent ígéje ezelőtt 20 évvel kihirdettetett közöttünk; de nemcsak ezen magasztos korszakra, hanem azelőtti időkre is: akkor egyetértés és türelmesség karöltve jártak velünk. — Ez időben hagyta el titeket nálam ez utolsó kép emléke maradt meg, — hiszem, hogy ti azon szép örökséget, mely századokon keresztül dicséretes példaképen szállott reátok, meg is örítették. — Mióta nem vagyok kecskeméti, az ország különböző részeiben volt alkalmam megfordulni s azon alkalmakkal az egyetértés szép példájaként mindig Kecskemétre mertem hivatkozni: azért is felette sajnálnám s kénytelen lennék keserűen kifakadni, ha azon meggyőződésre kellene jutnom, hogy szülő városomra vonatkozó dicséreteim megczáfolható dicsekvésnek tűnének föl.

A lap irányából látom, utasításra nincs szüksége, hogy milyen irányba haladjon, hogy szerkesztő úr felfogta, miszerént vidéki lapnak nem lehet célja nagy világi politikán rágódni, mert annak gyűlpontja ránk nézve Buda-Pest. Legyen ezen lap iránya Kecskemét fejlődésének lépcsője, de ne legyen Kecskemét politikájának vezére; vagyis ne adjon alkalmat azon hiedelemre, hogy lapunk által közlött eszmékben

Szerkesztői példány.

megvan minden politikai hivatottság arra, hogy mi státust képezünk.

Kerülje e lap minden egyes polgárnak épen úgy, mint a város bármelyik tisztviselőjének politikai nézetét, vagy meggyőződését érinteni; de tartsa kötelességének leplezetlenül feltárni s részrehajlás nélkül közölni, ha hiányosságot vagy ép rosakaratot lát.

Ez pedig szükséges, kiváltképen azért, mert fenntebb említett dicséretes egyetértésen kívül, nagyon jól emlékszem, hogy a közügyek patriarchalis modorú vezetése mellett elnézési — s nem ritkán hanyagsági — hiányok merültek föl, melyek erélyes kezelés által kevesbedhetek ugyan, de a 20 év óta változatosan fennállott s hála istennek most már megszűnt, rendszerek alatt gyenge, vagy rossz kezelés mellett okvetlenül szaporodtak. Szükséges pedig közérdek tekintetében a hiányokat minél gyakrabban, sőt ismételve is feltárni azért, mert magándolgainkban is sokszor felférne másnak ösztönzése, mennyivelinkább feledékenységre megy a jó tisztviselő előtt is, néha csupán dologhalmaz miatt némely fontos ügynek elintézése.

Ez nagyon össze fog férni a lap céljával: Kecskemét bizonyosan fog birni annyi érettséggel, hogy tudja, mikép bármily élénk pártoskodás alakul is tisztújításkor, polgármestert, birót stb. nem azért választ, mert ilyen vagy olyan politikai nézete van, hanem azért, mert legalkalmasabbnak képzei közügyeinek kezelésére és vezetésére. S ha már Kecskemét város választó polgáraitól ily józan értelmesség nyilatkozványát igényeljük, mennyivel inkább megkövetelhetjük a város tiszti karától, hogy hivataloskodásában ne pártnézetből, de kötelességérzetből járjon el. Miért is sem a régi, sem a jelenlegi, sem a leendő tisztikar nem fogja politikai acsarkodásnak venni, ha kötelesség mulasztás, hanyagság, vagy ép hivatali hatalommal visszaélésért — már t. i. ha ilyesek merülneek föl, vagy ép a multak leplét akarnók szellőztetni! — adandó alkalommal a lapban meg fognak támadtatni.

Mindezeket csak azért emlitem meg, mert meggyőződésem, hogy e lap csakis így felelhet meg céljának, és nem emlitem föl annak előkészítéseül, mintha azon polgári kötelességet teljesíteni én szándékoznám, én, ki már csak távolból s vonzalmamnál fogva vagyok kecskeméti.

Van azonban egy gondolatom, mely nem egészen új, mert országszerte halljuk azt szívhez szólólag emlegetni. E gondolat az árvák ügyére vonatkozik. Ezt figyelmetekbe ajánlom, mert ez ügy, ha minden dolgaitok rendbe van is, névtelenül merem mondani, nem áll úgy, hogy kivánni valót ne hagyna maga után.

Ha nem hallottam volna is, a lap takarékpénztár forgalmi kimutatásának rovatából látom,

hogy takarékpénztár is létezik Kecskeméten, és hogy az szép forgalomnak örvend, tehát életre való vállalat, mely sok emberen segít és fog segíteni. Bizzátok rá az árvák pénzvagyonyának kezelését is s hozzatok határozatot: hogy az ezentúl begyülemdő árvapénz egyedül takarékpénztárilag kezeltessék.

Minthogy nem vehetek részt a határozat hozatalban, és nem hallhatom az ügyszólók egyéni felfogásait: nem tartom szükségesnek a kivitel módozatait részletezni, csak azt állítom itt fel, hogy üdvös lenne egy oly határozat, mikép a jövő év elejétől kezdve kezelés alá kerülendő s készpénzből álló árva vagyon, mint-hogy helyben takarékpénztár van, ez úton kezeltessék.

Üdvös lenne ezen eljárást az egész országba behozni, de a megyékhez tartozó községekben a kivitel több akadálylyal jön összeütközésbe, nevezetesen:

nincsen községi, vagy legalább kerületenként közeleső takaréktárak;

az árvapénz legolcsóbb költsön levén, nagy deficit lenne a község lakosságára nézt azon néhány száz forint olcsó költsön nélkülözése.

Ha azonban, mint hiszem, ez eszme általánossá válik, a fenntebbi akadályok is elháríthatók lesznek az által, hogy takarékpénztárak állíttatnak fel s minden község betételei nyilvántartásba vétetvén, annyi összeg erejéig, az illető községnek adatik előny a kiköltsönzésben.

És mivel Kecskemétnek ezen akadályokkal sem kell küzdeni, legyen kezdeményező s példája követésre fog találni.

Nem teszek a szerkesztő úrnak ígéretet, hogy becses lapja hasábjait gyakran megkérésendém; mert helyi érdekű lapnál teljes helyi ismeret szükségeltetik; de közlésre felajánlom még néhány magánérdekű tapasztalatomat az ország más vidéki gazdasági viszonyairól, összehasonlításként Kecskemét gazdasági viszonyaival. *)

Károly.

Kecskemét város 1868. évi Nov. 2-án tartott közgyűlése.

(A régi városház nagytermében. Kezdeté d. e. 9 1/2 órakor.)

Elnök: Nagy Lajos polgármester; jegyzők: Hornyik János fő-, Szalkai Gergely, Dömötör Sándor és Czapik Antal aljegyzők. — A gyűlés kezdetekor csak 15 képviselő volt jelen. Mult ülés jegyzőkönyve olvastatván, annak a drabantok fizetése fölemelésére vonatkozó pontjánál szót emel:

Nagy Lajos. A jegyzőkönyv ép most felolvasott pontjára azon megjegyzést kell tennem, hogy nem volt kimondva, vajon a drabantok fizetése a mult hónapokra is fölemeltesse-e? a közgyűlés a fölemelésre csak a jövőt illetőleg volt hajlandó, de visszahatólag nem intézkedtünk.

Szücs Imre: Egy körülményre vagyok bátor

*) Szívesen veendjük.

Szerk.

felhívni a t. közgyűlés figyelmét, nevezetesen: nemcsak nem méltányos, de nem is igazságos, hogy akkor, a midőn a többi drabantok fizetését fel-emelte, Mádira nézve kivételt tett. Egész más az ő helyzete a többi drabantokra nézve; mert míg amazok 9 órakor jönnek be s télen meleg s nyáron hűvös szobákban végzik szolgálatukat, addig Mádinak kinn kell járni s 5 órakor már talpon lenni. Aztán nem is igen kényelmes dolog ott kinn azzal a sok „csujvá”-val veszekedni. Azt is vegyük figyelembe t. közgyűlés, hogy ő városunk egyik mérnöke is, igen ügyes ember és sokat dolgozik. Kérem ez elősorolt érveknél fogva társai közül ki nem vétetni.

Nagy Lajos: Én igen helyesnek látom azt, hogy elfoglaltatása van, annak kell is lenni; de egyéb nincs, mint az úttöltésre való felügyelet. S neki ezért minden napra, melyen dolgozik, megvan rendes 20 kr. napi díja s én hiszem, ez elég neki. Amilyen nem helyeslem Szűcs I. indítványát, hogy a többi drabantoknak is megvan saját teendőjük; midőn őket a közigazgatás használja fel s mégis nekik nincs egyéb jövedelmük, mint rendes fizetésük.

Decsy: Osztom Szűcs I. képviselőtársam véleményét, mert ő is drabant (?) ugyan, de szakértő, s ha halála esetén másikat választunk, az is kívánni fogja a fizetés fölemelését.

Lestár P.: T. k.! Nem akarom vitatni, helyes volt-e, méltányos volt-e, igazságos volt-e a mult közgyűlés határozata? Ha én itt lettem volna, semmi esetre sem szavaztam volna akként, a mint az fogantatba ment. Nem látom helyén, hogy ő fizetés-fölemelés alkalmával miért ne vétetné ki, mint ügyes ember, az úttöltési tartamra; hisz annak hiányában ő úgy is csak rendes szolgálatot végez. De meg az sem helyes elhárítani, hogy egy közgyűlés a megelőző közgyűlés határozatát megváltoztassa, sem az, hogy ez alkalommal a mult ülés határozata felett újra határozatot hozzunk. Végül, ha magára nézve e határozatot sérelmesnek véli, terjeszse e testület elé kérvényét s akkor helyesnek látom az újra tárgyalást (Helyeslés Felkiáltások: Tovább menjünk! A jegyzőkönyv folytatólag olvastatik.) Ezután:

Nagy Lajos: Méltóztatnak visszaemlékezni, hogy a mai közgyűlés volt kitzúve a katonaszállásolási ügy tárgyalására; azonban ez igen fontos tárgy lévén, hozzá a képviselők teljes száma szükséges, a mint pedig látom, a képviselők oly kevés számmal vannak, hogy határozatképesek sem vagyunk. E végből kérem, e tárgy halasztassék el. De érkezett még a magy. kir. pénzügyminisztériumnak is egy rendelete. Ennek tárgyalása sem maradhat el a mai közgyűlésről. Tartalma é következő: a bor- és hús-fogyasztás haszonbérbe adása e hó 9-én nyilvános árverésen fog megtartatni.

Szűcs I.: Fel lehetne hivatni a t. tanácsnok urakat, hogy határozatképesek lehessünk, mert így még nem vagyunk azok. Bosszantó dolog, hogy Kecskemét város képviselői — ki kell mondanom — lelketlenséget tanúsítanak a város közügyei iránt. Ezen segítni kell, valami módot kell találni, melylyel segítni lehet. Én nem találok mást, mint azt, hogy rójja ki polgármester úr a képviselőkre: hogy te ezen, te pedig emezzen a közgyűlésen tartozol megjelenni. Vagy pedig hogy azokat, kiket a képviselő választáskor megjegyeztünk, hogy legtöbb szavazatot nyertek, helyettök rendeljük be. Végül kérdem: vajon érdemes volt-e szavazatjogot adni a törvénykezési tisztviselőknek, kik, úgy látom,

csak akkor járnak el, ha rájuk nézve valami érdekes tárgyalatik?

Lestár P.: Én nem hiszem, hogy volna oly polgára Kecskemétnek, kit városunk közügyei ne érdekelnének. Én is gondolkodtam e tárgy felett, de nem tudtam megfogni, hogy azok részéről, a kik az ügyek élére állottak, s a kik azt követelik, hogy ők adjanak irányt e városnak, ily részvétlenséget miért tapasztalunk? Midőn éppen azok részéről, kiktől az ügyszeretet által vezérelt buzgóságot megvárni, azt tapasztaljuk, hogy a város, benünket legközelebből érdeklő ügyeinél visszavonják magokat: azoknak nem tudok egyebet mondani, mint hogy számoljanak lelkiismeretükkel. Mert a bizalommal visszaélni, annak meg nem felelni bűn. Polgármester úr indítványára szavazok, hogy a tárgyalásra kitűzött kérdés vitatassék meg ez ülésben; de nem szeretném, ha határozatot hoznánk, még teljes számmal nem leszünk. Én már ezelőtt is igen sok jó indítvánnyal szerettem volna és akartam fellépni, de közgyűlésünk mindenkor kifogyott az időből; bár ne hallgattam volna el. Ma is oly szándokkal jöttem, hogy indítványt teszek; mivel pedig semmi fontos tárgyat nem tárgyalhatunk míg teljes számmal nem leszünk, ha megengedik, egypár indítványt teszek. (Halljuk!) Tapasztaltam, hogy a vasárnapi iskolák hiányosan kezeltek. Kénytelen vagyok saját egyházamról bevalani, hogy két év óta ref. mester-inasaink a rajzban semmiféle oktatást nem nyernek; káthol. atyánkfiai ügyesebbek voltak, ők erről gondoskodtak. Én a rajztanárt Kecskemét város tanárának ismerem, a város tartja fenn, az fizeti, és így övé a rendelkezési jog is. Tudjuk, hogy a jelen időben, ha valaki valami pályát választ s nem képezi ki arra magát, az a hazának csak terhére válik. Indítványom tehát az volna: hogy a vasárnapi iskolák akként rendeztessenek be, hogy minden vallásfelekezett mester-inasai együtt képeztessenek. — Másodszor: szeretném, ha a rajztanár által azok, kik a rajzban jobban ki vannak már képezve, valláskülönbség nélkül együtt taníttatnának. Ezek indítványaim, melyek ha elfogadtatnak, kérem kiadatni a tan-ügy rendezésére kiküldött bizottságnak.

Hornyik J.: Annak megjegyzése mellett, hogy a közgyűlés határozatképesé lett, emlékeztetbe hozza, hogy a vall. és közök. minisztérium egy rendelete érkezett még márcziusban az ipar és keresk. tanodák felállítására végett; ez akkor kiadott egy bizottságnak; indítványozza e bizottságot megsűrgetni.

Kovács József: Lestár indítványa pártolása mellett egy rajzterem iránt tett indítványt, mely indítványt szintén a tanügyi bizottsághoz kéri át-tétetni.

Nagy L.: Az indítványok a tanügyi bizottságnak kiadatnak.

Szűcs I.: Kérdést intéz elnöklő polgármesterhez: van-e tudomása a fogyasztási adó bérlők azon zsarolásáról, hogy a kisebb szőlős gazdák által egész bortermezők után járó fogyasztási illeteiket befizették?

Nagy L.: Igenis van és már figyelmeztettem többeket, hogy ne fizessék le.

Tárgyalás alá vétetik a m. k. pénzügyminisztériumnak a hús- és borfogyasztás haszonbérlete iránti rendelete.

Horváth D.: Azt hiszem, mindnyájunkra fájdalmasan hat e rendelet. Föl tudom ugyan az illető szak-minisztérium kritikus helyzetét fogni és értem, hogy e nehéz átalakulási korban direct úton

nem képes a rendkívüli költségeket előállítani, s mindent elkövet, hogy azok indirect úton is szaporítsanak. Vannak egyes helyei az országnak, hol a jövedelem ily módon szaporítása minden megerőltetés nélkül eszközölhető; azonban megvállom, nálunk téved, ki ekként gondolkozik. Két éven át inség által látogattatánk meg, öt évig semmi termésünk nem volt, s a jelen évben sem jutottunk még oda, hol ezelőtt 15 évvel állottunk. Tudni kellene a minisztériumnak, hogy Kecskemét nem azon községek közé tartozik, mely elbírja a nagyobb községi adót; én úgy tudom, a bor termelésre sincs oly kedvező idő mint a mult évben, de sőt az ára sem áll oly magasán mint akkor állott. Ne vesztegessük az időt, tegyünk meg mindent, hogy a keserű pohár elhárítsassék. Indítványozom tehát: nyujtsunk be a pénzügyminisztériumhoz mielőbb egy kérvényt, melyben soroljuk elő a csapásokat, melyekkel városunk meg látogattatott; számláljuk elő a helyi lesújtó körülményeket, és menesszünk egy két tagú bizottságot, mely kérelmünket kieszközölné. Nem bízom bizton állítani, de reményem van hozzá, hogy ily módon a hús- és borfogyasztás haszonbérlete iránt czélt-érünk.

Kovács J.: A minisztérium jelen rendelete szerintem még nem kelthet legkisebb aggodalmat sem, mert erősen hiszem, hogy az csak általános-ságban az egész országra, különösen pedig Kecskemétet illetőleg legkevésbé sem szól, s a mi ajánlatunk oda fönt még nem döntetett el: várjuk be tehát annak eldőlését s ne írjunk föl addig. Hogy azonban sürgető küldöttség menesztessék, magam is helyeslem.

Lestár P.: Pártolja Horváth Döme indítványát s megjegyzi, hogy a kormány bizonyára többre fogja becsülni a nép nyugalmát egy pár ezer forintnál.

Szűcs I.: Kovács J. nézete szerint nyilatkozik.

Madarassy L.: Nem osztom Szűcs I. és Kovács J. képviselőtársaim teljes megnyugvásukat és azon nézetüket, hogy minket a kormány föl-szólalásaink nélkül is tán majd kivételekben részesít, mert tapasztalom, hogy különösen pénzügyminisztériumunk legtöbbször a bachrendszerből átültetett elvek után indul s nem igen szereti figyelembevenni az egyes vidékek sulytolt, vagy túlterhelt állapotát. Fölösleges példákkal igazolnom ez állításomat, mert úgy hiszem, mindannyian tudjuk, hogy direct adóztatásunk méltánytalansága iránt emelt kérelmeinkkel is elutasítottunk, noha e kérelmeink jogossága már előbb kimondatott. E jelen esetenél is, midőn már szerződünk a kiküldött pénzügyi felügyelővel s megajánlottuk azon összeget, mely mintegy reánk róva a felügyelő által kimondva lett, a jelen miniszteri rendelet azt lát-szik igazolni, hogy kik a szerződést megtartani nem akarják s kik a nép könnyebbségét figyelemre sem méltatják, azok nem mi vagyunk. Ohajtanám kifejezteni a fölterjesztendő kérvényben azt, hogy nem nyereség bármely kormány részére sem a direct és indirect adók behajtása körül oly eljárás, mely az adózó népet csak szegényíti s midőn a nép a kormány pillanatnyi haszna végett egyes haszonlesők kezébe dobatik. Ohajtanám kifejezteni azt is, hogy midőn direct adóink lejjebb szállítása iránti kérelmeinkkel elutasítottunk, bánják leg-alább e jelen esetben a minisztérium kissé atyailag s pótolja itt ki némileg a föntebb el nem engedett veszteségeinket.

T Á R C Z A.

Honvagy.

Jelige: Keljetek fel eremények
Enéket teremténi.
A kebrének ömledésit
Porro dalba önténi!

Garay.

Románcz.

Megy a dálnok ifjú, bú epesztí szívet;
Kénytelen hagyta el szép honát s nemzetét;
Mert szabadságot dalt buzdító hangokon,
Messze száműző őt a zsarnok hatalom.
Ámde bár merre járt, ekként zengé dalát:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!...

Népek és nemzetek örömmel fogadák,
Minden léptén nyomán felnőtt egy hír-virág,
Deli szízek fontak koszorút fejére,
S ekkor visszagondolt szép hona földére.
Bár sajtótt a szív, de nem fojtá el dalát:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!...

Elvonulva olykor a világ zajától
Megállt a hegyormon, szép honától távol,
S míg könnyének árja elborítá szemét,
Ismeretlen érzés ragadá meg szívet.
Ah! de még szívügya egy reménysugárt lát:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!...

Évek haladnak el szélgyorsan felette,
De őt szívbanata még el nem temette,

Bár égetőbb a kín, miként tán valaha,
Beszélj, beszélj róla szíve bú sóhaja!
Erdő, liget, berek, viszhangozza dalát:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!

És óh, mi esodálat! érzőbb a lant húrja...
Dall... dall... és merre jár, mindenki bámulja,
S ily kérdés kél legott a hallók ajakán:
Ki vagy, ki vagy, óh mondd, búhájos csalogány?!
De ő csak pengeti varázshangú lantját:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!

Képzelmében kedves szép hazáját látva,
Érzi már hű szíve merre vonza vágya,
S im, nem eped többé hírt és dicsőséget,
Oh, mert haza nélkül oly sivár az élet!
Ámde a hírszellő elzengi szép dalát:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!

És így elkiséri az időnek lépte,
Rideg sír-jelvénynyé lesz az öreg élte;
Kiszárad a könnyü az égő kín alatt,
A lantnak idege is már-már megszakad.
Ám most is hallani tört hangon bú dalát:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!

Végsőt dobban a szív, s hüvelye elhamvad;
Ámde lelke az, mi halhatatlan marad.
S míg lombdús ágakon esti szellő rezeg:
A dálnok szelleme a sír felett lebeg.
S mintha most is hallnám végbücsű sóháját:
„Szeressétek sírig az imádott hazát“!

Szakáll Gyula.

Galambosi Mária.

Elbeszélés.

Irta: *Mervényi László.*

(Folytatás.)

A parancssóra lassanként helyreállt a megzavart rend és esend s lön mélységes hallgatás, ellentétül az iménti zajos fogadtatásnak. E esend a leányt még jobban megdöbbentette; gonosz szellemek fölött uralg e nő, hogy parancsának úgy engedelmességeknek a putri lakói?! A leány félni, reszketni kezdett s ovatosan tett egy lépést előre s azután megállt.

A putriban félhomály derengett, melynek kétes világánál minden szegletből égő tázvörös szemek kandikáltak a jövevényre: az a kis tenyérvényi ablak is, melynek hivatása lett volna a jótékony világosság sugarait beereszteni, be volt függönyözve, csak egy mécs búsvilága pislákol el-elmaradozó, meg meg fellobbanó fényvel, inkább ijesztésül, mint világosításul szolgálva.

— Belebb, belebb szép kisasszony! — hallatszott a putri mélységes fenekéből az iménti hang.

— Itthon van nagyanyó? Adjon isten jó napot!
— Hozott isten leányom! No, valahára te is csak megérkeztél s fölkerestél a vén Kuvikot! Szükség van a vén boszorka tudományára, ugy-e? Isten hozott! Űj ide mellém! — s a leány a gyérvilágnál egy ránczos, szőrös kéz kinyulását látta, mely vasfogóként megcsípi az ő fehér telt karját s leülni kényszeríti maga mellé.

E kéz érintésére a leányon hideg borzadály futott végig s magas márvány homlokán hideg gyöngyecspek verődtek ki.

Ugy kell neki, miért kívánczított ily helyre!

Határozott, hogy a hús- és borfogyasztás Laszombérlete iránt kérvény intéztessék mielőbb a n. m. pénzügyminisztériumhoz, mely kérvényt országgyűlési képviselőink és Hajagos Illés bizottsági tag személyesen, a kérvény tartalmát szóval is előadván, nyujtsák be.

Olvastatták a belügyminisztérium rendelete a marhavész terjedésének mikénti meggátlása iránt. Közírré tétetni rendeltetik oly utasítással, hogy ha bárki jószágja beteggé lesz, tartozik a kapitányi hivatalnál azonnal bejelenteni.

Polgármester előterjeszti Madarassy László képviselő indítványát a jegyzőkönyvek hitelesítésére kiküldendő állandó bizottság iránt. Rövid vita után az indítvány elfogadtatván, egy 17 tagból álló bizottság kiküldése határozottatik, megállapítása mellett annak, hogy a 17 tagból 9 érvényesen hitelesíthet, továbbá, hogy a hitelesítéseknél bármikor bármely tagja a közgyűlésnek résztvehet s tetszés szerint szót emelhet, és hogy egyes eseteknél a közgyűlés a hitelesítést önmagának fönntarthatja.

Előadott Vég Johanna kisasszony azon beadványa, melyben a városnak 16 ezer forint kölcsönpénzét fölmondja. A fölmondás elfogadtatván, kifizettetni rendeltetik.

Olvastatták az igazságügyér rendelete, melylyel a nyugalmazott vagy szolgálatból kilépett katonatisztek a polgári hatóságok bíraskodása alá adótnak. E rendelet a törvényszékekkel közöltetni határozottatik.

A belügyminisztérium a páhi-kolontói maradványföldek adományozása ügyében tett fölterjesztésre az ügyiratokat egyszerű tudomás vétele mellett visszaküldi. Szintén tudomásul vétetik.

Sz. k. Szeged város közönsége pártolás végett átküldi a pest-szegedi csatorna ügyében készített emlékiratát. Vizonzásul a saját közönségünk által kiadott emlékirat megküldetni rendeltetik.

Madarassy L. indítványozza, hogy az egyenjogúsított izraeliták közül is választassanak városi képviselők és hogy a megválasztandók száma közgyűlésileg mielőbb állapittassék meg, a választás pedig követválasztásukkal kapcsoltsassék egybe.

Nagy L.: Ez indítvány annak idejében tárgyalás alá ki fog tüzetni.

(A gyűlés 1 1/2 órákor végetért.)

Fővárosi és vidéki levelezés.

Pest, October 31.

E két utóbbi héten át mindössze négy országos ülés, de többen biizottsági és osztályülések szakadatlanul tartottak.

A jogügyi és központi bizottságnak törvénykezési javaslata oct. 19. 20. és 21-én, folyton nagy közönség és részvét kíséretében, lett elvileg és részletekben tárgyalva.

Először is azon kérdésnél: vajon Magyar- és Erdélyország részére nyolcz külön helyen ugyanannyi főlebbviteli törvényszék, ugynevezett királyi tábla állittassék-e? avagy egyelőre a bírósági újabb szervezet behozataláig, mind Magyar-, mind Erdélyországban központosítva egy maradjon? buzamosb és érdekes vita keletkeztén, a jogi és politikai érvek latbavetésével azon nézet emelkedt érvényre, hogy ez idő szerint, legalább a bírósági szervezet idejéig, mind Pesten az ország szívében, mind Marosvásárhelyt Erdély részére, de

teljesen a korszükséghez átalakítva és czélszerűen szervezve, egy-egy királyi Tábla maradjon fenn.

Azon kérdés: vajon minden ügynek legyen-e főlebbvitel után három illetékes bírója? szinte hevesb harcz után oda döntetett el, hogy két bíróságnak egyenlő ítélőhatalma esetében az ügy a legfőbb törvényszékre igenis főlebbezhető legyen, de már a harmadik bíróság eleibe csak birtokon kívül.

Legnagyobb és legszenvedélyesebb vitát idézett elé a szent székek válóperekbeni bíraskodási kérdése. Jelentékeny rész a szent székek bíraskodását, kivétel nélkül minden vallásfelekezetre, azonnal megszüntetni ohajtották s a válóperek bíraskodását — szükséges előkészület hiányával is — a polgári törvényszékekhez kívánták utasíttatni. A többség azonban tudván, hogy az erdélyi mindkét felekezeti protestans és unitárius hitfelek, az összes egyesült és nem-egyesült óhitűek s a rom. cath. hitfelekezetiük nagyrésze, egyelőre rögtönözve s minden előkészület nélkül nem szívesen fogná a szent székek hatáskörét feláldozni; s belátván annak szükségességét, hogy e kényes kérdés megoldásánál a megszüntetendő közeg helyében már egy újabb, minden érdeket józanon megnyugtató módra a újra újjal kell reá mutatnia, s különösen egy ilyen átmenetnél kész házassági törvénynek kell már irányadóul és kötelező alapul szolgálnia: mind ennek hiányában a szent székek válóperekbeni bíraskodása ideiglenesen meghagyatott; de egyszersmind az illető minisztérium utasítva lett, hogy egy házassági törvényjavaslatot — kiterjeszkedvén és figyelmeztvén a polgári házasságra is — mielőbb mutasson be.

A törvénykezési javaslatnak egyéb részei már bizottságilag eléggé meg levén vitatva, úgyszólván részletes vita nélkül elfogadtattak.

Az oct. 28-án tartott országos ülés alkalmával a szokásos hitelesítések és bejelentések, és nagyon sokszor ellenzéki, vagy feltűnési viszketekből tétetni szokott interpellációk után a nemzetiségi bizottság részéről a nemzetiség iránti törvényjavaslat, s a pénzügyi bizottság részéről több miniszteri szakra vonatkozó jelentés lett előterjesztve, s azok, tárgyalás végett, az osztályüléshez utasítva.

E négy országos ülésen túl, miként fönnebb is érintém, az osztályok és bizottságok, különösen a nemzetiségi és népoktatási törvényjavaslatok s az évi költségvetés egyes részletei felett szakadatlanul üléseztek és többé kevésbé működtek.

Közelebb a nemzetiségi törvényjavaslat felett bizonyosan nagyon érdekes, de talán zajosabb országos ülések is lesznek várhatók!

Horváth Döme.

Tisztelt Serkesti uraság!

Iletemben sohasem ettem befészettet, az is, hogy már egysér megköstolhassam, beirattam magamat a dunsztba. Sok nagyuraság eljár ilvezni a mi dunsztunkat. Igazsán nagyon jó, hanem én még sohasem ehettem belille; mikor legelősr kírtem befészettet, egy somsidom megmagyarázott, hogy mikor valaki síp besídet tart, azs kifőzött, a kit meg nem tettek hívaltába, azs lefőzött, a kit pedig hűvösre tettek, azs befőzött, hanem ípen azsirt nem írhetni hozzsá. — Tegnap este, mikor megint ott ilek, besílik, hogy harmadik követet is válastanak országgyűlésre, valami hallgató

uraságot. Annyit már csak magam is tudok, hogy Horváth Döme kivétünk, Kiss Miklós is kivétünk, de azt, hogy harmadik kivétünk is les, bizson megálmadni sem mertem, azst míg kevisbé, hogy hallgató uraságot válassanak, mikor azs elíbbeniek se igen besídesek. Miért nem válastanak meg engem? Tartanik zsidó válastóknak disznórt. Ezzsel megmutatnánk sabadelvűsüget. — Mikor hazsamentem, elimbe gyn panaskodva a felesígem, hogy míg oda kósáltam, valami jóska beragastotta neki a kíményit papirossal, azon írva vót: iljen kivétünk! His csak rajta kaphattam volna, bezsseg csináltam volna neki kivétünk, de nem kesente volna meg; mit keres a kíményemen, mikor a sunkák is ott lógnak fistelni. — Míg egyet, tisztelt Serkesti uraság! Irimmel tudatom azsokkal a kiket írdekel, hogy vesett gyirekemet csakugyan feltaláltam. — Azs

Irgisi csigán vajda.

U. i. Úgy hallom, egy fiskalis uraság igen haragsik, hogy mit keresem én ítet? Keresi azs erdeg! nekem bizson nem kell.

Irg. vajda.

Helyi ujdonságok.

— A mult héten történt póstarablás felöl következő biztos adatoknak jöttek eddig nyomára: a rablás m. hó 28-án hajnali 1—2 óra közt vitezett véghez öt subás ember áltl, kik a tett elkövetése után kocsira ültek, melybe két ló befogva s hátul a saráglyához egy odakötve volt. A megölt katoná hulláján több lövés által okozott seb, különösen a halálos a szív táján észleltetett, melyből ficzkók szedettek ki; a kocsis tompa eszközökkel veretett agyon, kinek úgy látszik a rablókkal dulakodnia kellett, mert mindkét marka tépett hajjal teli volt; a harmadik hulla egy kiskörösi vándorló mesterlegényének constatáltatott, kit mint ismeróst a póstakocsis még Kis-Köröson fölvelt. Magánlevelekben 2835 frt. készpénz volt a póstakocsin, mit a rablók a katoná gyútús fegyverével és töltényeivel együtt elvittek. — A kirablott póstakocsi csak reggeli 5—6 óra közt gyuladt meg, hihetőleg a fojtástól.

— Mult vasárnap délelött az ügyvédegylet választmányi gyűlést tartott, melyben hossza vita után szavazattöbbséggel döntetett el azon egyszerű kérdés, vajon a kassai ügyvédegylet javaslata pártolandó-e vagy nem? az igen nyert többséget.

— Kun György úr, városunk egyik ismertebb ügyvéde azon kérdéssel járult hozzánk: vajon cigánylevelezőnknek lapunk mult számában közzé tett humoristikus sorai, nem voltak-e személye ellen intézve? mely kérdésre nevezett levelezőnk a szerkesztőség előtt csodálkozását fejezte ki azon, hogy oly egyén, mint fentcímzett ügyvéd úr, miként is érthette azokat magára.

— Medarász József orsz. gyűlési képviselő a halottak napját városunkban töltötte. Nem tudhatjuk mi járatban lehetett itt, mert mindenki elől elzárkózva vendéglői szobájában tölté az egész napot.

— Többek által fölkéröttünk köztudomásra hozni, hogy a kecskeméti népkör tagjai közt jobb-oldaliak is léteznek.

— A kapitányi hivatal f. hó 1-én eddigi helyiségéből az ó-városházba, ez ideig a tisztí ügyesség által használt osztályba helyeztetett át.

— A helyben állomásozó szintársulat szombatra nov. 7-ére tüzte ki „János, Finnland hercege“

— Hogy reszket, hogy fél a vén boszorkánytól s mégis fölkeresi! Nem kell félni; nem élek én emberhussal! Nem kell semmitől tartani; egyedül vagyunk, mert az én lakóim mind igen becsületes, szótartó zselélek! S aztán a vén Kuvikot meg szokták keresni még nagyságos asszonyok is: csak tegnap volt nálam egy szép asszony, Ladányiné ő nagysága s azt mondta, hogy csak úgy vetődött ide pusztá kíváncsiságból. Hazudott; mert csak azt jött megtudni, hogy a búfedelet mikor cseréli fel újjal? Tekintetes Nagy József úrhoz szeretne férjhez menni, de nem megyen rá, nem lesz az idős: elrontom, elesinálom, elvakarom én azt — én Hagymaszár, az ördögök legalázatosabb szolgálja!... Nem szeretem azt a begyes, kevély úri asszonyságot; nappal meg sem lát, éjszaka mégis fölkeresi; hátam megett kinevet, kigúnyol, szembe dicsér, bizeleg.

A leánynak jólesett, hogy valaki beszél helyette, bár el nem tudta gondolni: mi köze neki mind ehhez?! pedig mégis volt köze! A Kuvik jól tudta, mit eselekszik, mikor azon egyénekről beszélt a leánynak.

— Fialat szép leány kell nekem, kire az ördögök is mosolyogva néznek: ilyen mint te!... No, kis leányom, szerencse kell, szép piros szerencse? no, majd meglátjuk mit mond az 52 levelű biblia?! — s ez szavak után a vén asszony, valahonnan az ülése alól, egy éktelelenül elhasznált piszkos kártyacsomagot húzott elő.

A leány szeme lassanként megszokta a féllhomályt s tekintetét félénken körül hordozta a putriban. Minden tárgy, a mivel itten találkozott, oly csodás, visszás hatást gyakorolt reá: a guggontiló összetöpörödött vén asszony, annak különös környezete, maeskái, kutyája, madarai, a fel-fellobbanó pislogó mécs, a putri bűzös atmoszfärája, mind oly szokatlan új dolog vala előtte.

A putriban legfelül volt egy szüette barna almárium s azon mindenféle kisebb nagyobb orvosságos üvegek, ki félig, ki tele, kinek a fenékén itt-ott egy csepp; ezek között az üvegek közt keresztbe fektetett csontokon egy koponya állt, melynek üregei oly kísértetiesen meredeztek reá. Ijedten kapta el fejét a kellemetlen látványtól s figyelme egy más mozgó tárgyra vonatott. Az egy vedlett holló volt, mely a világ folyásával keveset törődve, egykedvüleg tollázkodott egy emelvény tetején s koronként mérges oldalvágást intézve egy mellette álló kuvik társára, mely vinnyogva utasította vissza a ki nem érdemelt megtámadást. A leány sokáig bámult az ütött-kopott madarakra, miglen két kis fekete maeska, melyek a szegletben álló vaczkon bizalmasan játszódoztak, lon figyelme tárgya, de azokról is tekintete a putri másik szegletében kényelmesen nyujtózó kutyára irányult.

— Különös bizar társaság: ember, állatsereg egy földalatti putriban! — susogta magának s aztán mindjárt utána tevő:

— Én a világ minden kincseért sem laknám ily bűzös lyukban, ily laktársakkal!

De míg a leány okos nagy szemével minden apróra megnézett: a vén asszony mindegyre keverte piszkos kártyáit, mely műtet alatt sose vette le tekintetét a leányról; arezát, arezvonalmait tanulmányozta s szemcin keresztül annak lelkébe akart látni.

— Emeljél, szép gyermekem!

A leány finom hosszú ujjával nem minden undor nélkül emelte el a piszkos kártyákat s aligha volt szebb kezekben az a moeskos kártya.

— Ma-holnap váratlan öröm ér, mely közé egy kis szomorúság is keveredik. — Rövid idő alatt ajándé-

kot kapsz egy kedves ismerösödtől, — s ezzel a vén asszony összecsapta kilenczével egymásmellé rakott kártyáit s azokat újból keverni kezdte, mely foglalkozás alatt átható éles tekintettel kémjelte a leányt, szavai hatásáról akarván magának tudomást szerezni. De a leány szomorúan állt előtte s kételkedve rázta kis fejét; nincs neki olyan kedves ismeröse, ki őt ajándékkal lepje meg.

— Emelj másodsor is.

A szemérmes hajdon gépileg engedelmeskedett s megemelte másodsor is a piszkos kártyákat.

— Nagy szerencse áll előtted, igen nagy szerencse: nem vetek bele három napot, egy látogató megyen a házhöz, és —

— És?

— Megkéri a kezedet.

— Ah!

— De irigyed is van: egy nagy családbeli úri asszony tör reád szerencsedért; el akarja azt rontani. Órizkedj tőle mint az égető tüztől; ne kerüld, de ne is keresd barátságát s titkodat, ha van, el ne áruld neki, mert ellened fordítja. — Ah! gyász — szomorúság — koporsó is áll itten!

A leány most már szorongó kebellet leste a vén asszony minden szavát; areza még komolyabb lett s szomorú, bánatos kifejezést öltött magára. A jóslat mind közelebbről kezdte érdekelni.

— Kedves halottad leszen, kit sürü kényhullatások közt kísérsz a sírba. Ez lesz utolsó halottad, kit igazán meggyászolsz, megsiratsz.

(Folytatása következik.)

című, 5 szakaszos színű előadását. E jeles műről megjegyezzük, hogy azt nagy hazánkba Kossuth Lajos fordította és 20 éven keresztül betiltva volt. — Vasárnap, nov. 8-án adatik: „Két pisztoly”; énekes népszínmű 3 szakaszban. Irta Szigligeti.

— Városunknak a hús- és bortforgasztási adóberlet iránt fölterjesztett szerződése küldötteink közbenjárására miniszteri jóváhagyást nyert, s így a jövő év elejétől kezdve városi közönségünk évi 25,000 ft. fizetés mellett az akcziát már maga fogja kezelni.

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1868. Okt. hónap forgalmáról.

Bevétel:

Pénztár-állás September 31-én	2,142 ft. 97 kr.
5% Betételek	36,775 „ 15 „
3% ismét	5,347 „ 63 „
Különléle díjak	227 „ 10 „
Kölesönök után kamat	934 „ 33 „
Vissza fizetett előlegek	580 „ — „
Váltó kölesönök	31,312 „ — „
Összeg: 77,319 ft. 18 kr.	

Kiadás:

Kifizetett 5% Betételek	5597 ft. — kr.
„ 5% folyó kamat	83 „ 20 „
Előleg-, állampapír- s értékre	837 „ — „
Kölesön- váltókra	44,648 „ 80 „
Szolga fizetés	16 „ — „
Üzleti költség	14 „ 5 „
Schweiger testvérek cég kölesöne	4800 „ — „
Pénztár-állás 31-én	21,323 „ 13 „
Összeg: 77,319 fr. 18 „	

Markovits György,
könyvvivő.

Kiadói szó.

Szolgáljon tudomásul, hogy ezen a nyitványban közzé teendő minden közlemény nyomtatott soráért 10, kr. a lap mellett kihordandó mellékletekért pedig általában 5 ft. fizetendő.

Felelős szerkesztő és kiadó: **Madarassy László.**
Főmunkatárs: **Hornyik János.**

Nyílt tér.

Tisztelt szerkesztő úr!

A „Kecskeméti Lapok“ 4-ik számában Lestár Péter városi képviselő úr a f. oct. hó 12-én tartott városi közgyűlésben mondott beszédét helyreigazítólag azt mondja: „hogy én e községnek minden érdemnélkül túlságosan jutalmazott fia vagyok, s hogy nekem érdemeim nincsenek“ stb.

Magából a később helyreigazított beszédből azt lehetné következtetni, hogy a címzett úr valami anyagi megjutalmaztatásomról akar beszélni; erre nézve szükségesnek tartom kijelenteni, hogy én anyagi megjutalmaztatást nem igényeltem, nem fogadtam el s nem fogadok el senkitől soha.

Azon állítására nézve, hogy „nekem érdemeim nincsenek“, én neki igazat adok, mert azt tartom, hogy minden polgár köteles azon körben, melyben mozogni hivatva van, a közügy, azaz hazája és polgártársai érdekében tehetsége szerint közreműködni; ha tehát és a mennyiben valaki csak ennyit tett, az még érdemet nem szerzett magának s csupán polgári kötelességét teljesítette.

De mindamellett úgy gondolom, hogy egy érdemem talán mégis van, melyre szerénytelenség nélkül hivatkozhatom; és ez az, hogy én is igyekeztem Kecskemét várostól elhárítani azon csapást, hogy Lestár Péter úr legyen e város polgármestere, mi ha megtörténik, hogy valódi szerencsétlenség lett volna, azt, ha valaki már különben is nem tudná, — a címzett úr által nevezetesen mondott, s éppen az ő kezdeményezése folytán a városi közönségnek közvetve és közvetlen, összesen 400 ost. ért. forint erejéig történt megrövidítésével eldöntött, — Páhi kérdésből is elég világosan láthatja.

A többször nevezett úrnak a „Kecskeméti Lapok“ 3-ik számában közlött beszédében foglalt azon gyanúsítását érdeklőleg, mintha én protectióhoz folyamodva a város irányabani köztartozásaimat nem fizetném, egyszerűen utalom őt és minden társait a pénztári könyveknek megtekintésére.

Kelt Kecskeméten, 1868-ik évi oct. 28-án.

Kiss Miklós. *)

*) E levél még mult héten érkezett hozzánk, azonban a felelős szerkesztő távolléte miatt hamarabb nem közölhattük.
Szerkesztő.

Kedves pajtás, Kecskeméti Herz!

Épen most hallottam, hogy abban a kecskeméti újságban, a melyet az egész város szokott olvasni, bele van írva, hogy nem akar követ lenni. Mi azért nagyon haragszunk. Mert hát utoljára mi köze és gondja van ahhoz a városnak? — nekünk választóknak van ahhoz köztünk; mi pedig abból az újságból meg nem tudtuk volna soha, hogy nem akar követ lenni, mert hát azt titkolni nem kell, meg nem is lehet, hogy közülünk az irás és olvasás mesterségét egyik sem érti.

Legjobb lett volna, ha a Zrinyiben délután a kávé-nál mindegyikünknek megsugta volna; mi nem is nagy fáradságába került volna, mert hát most már leköszönése után négy szem között bevallhatjuk, hogy mindössze csak hárman voltunk. A három közül az egyik az édes testvér, mi pedig a másik kettő; tudja, hogy mi vagyunk azok a compagnisták, a kikkel együtt kereskedett az egész nyáron lúddal és gyümölcsessel.

Mi tehát régi ismerősök vagyunk, és fogadni mernek, hogy jobb követet az egész országban nem lehetne találni önnél. Rekomandálni fogom önt országos követnek is. Oda is beillenék.

De jól tette, hogy azoknak az uraknak a követjüket jól megpíszkolta, hogy azt mondta, hogy a bizony nem tud semmit; — volt ám aztán még olyan is közöttük, a ki nagyon megharagudott, hanem csak gondolja, a többség azt mondta, hogy bizony nem jó lesz avval a hatalmas emberrel az újságban feleselni. Lásza, még ezek az iskolás emberek is félnek öntől.

Isten önnel

Egy a három közül.

Néhány őszinte szó Kecskeméti Herzhez.

Miért lépett le ön olyan ünnepelesen, mikor egyszerűen se léptette föl önt senki!! Azért, hogy néhány lúd gágogott felé, azt hitte tán, hogy mindjárt követjelölt? Bizony nagyon önhiit ember lehet a tisztelt úr, hogy hinni merete, miként még majd szavazatja is talál akadni, ha csak magamagára nem szavazott volna. Azután meg jó lesz nem bántani a szabadelvű pártot s annak derék vezérferfiát, mert egyszer csak igen nagyot találna lelépni! — Különben önnel

őszinte jóakarója

Steinwurz József

ép oly követjelölt mint ön.

Tudósítás a kecskeméti heti vásárról.

Péntek, november. 6.

Gabona piacszól					Baromfi és gyümölcs piacszól					Állat, széna és fa piacszól					
Alsó-ausztriai mérő szerint	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Baromfinak párja, gyümölcs garabó számra	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Darabja, mázsája, öle	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Sok elkelt-e?	
	Legals. fr.	Legm. fr.				Legals. fr.	Legm. fr.				Legals. fr.	Legm. fr.			
Búza, 83—87 fontos	3	60	3	70	kev.	Lúd	2	80	2	90	Sovány sertés, hizónak	51	—	60	—
Rozs, 78—80 „	2	50	2	58	kev.	Hízott lúd	5	60	6	—	Malacz	5	10	13	45
Arpa, 68—74 „	2	6	2	16	kev.	Pulyka	3	—	3	20	Juh	3	—	11	—
Zab, 43—44 „	1	35	1	42	kev.	Kácsa	1	80	1	90	Bárány	1	50	—	—
Kukoricza	1	60	2	10	sok.	Tyúk	1	—	1	20	Széna	14	40	30	—
Bab	—	—	—	—	—	Szöllő	—	80	—	85	Szalma	5	20	10	40
Köles	2	—	2	10	kev.	Dió	—	80	—	83	Keményfa	10	20	12	80
Burgonya	—	80	—	90	kev.	Vágott hal fontja	—	20	—	—	Puhafa	5	60	7	—

H I R D E T É S E K.

„Halljuk a szép szót!“ — „Rajta fiúk, vigadjunk!“

Megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható

„Halljuk a szép szót!“

című magyar felköszöntő (toast) könyv, mely kötött és kötetlen mindennemű felköszöntést tartalmazván, díszes kiállítás és tömött tartalma, ugy hasznos és mulattató voltánál fogva az ifjuság figyelmébe különösen ajánlható. — A 150 lapra terjedő és 145 többnyire eredeti felköszöntést tartalmazó színes kemény kötésű könyvnek ára 1 ft.

Továbbá megjelent s a dalkedvelő ifjuságnak különösen ajánlható

„Rajta fiúk, vigadjunk!“

közkedvességű dalkönyv második javított és tetemesen bővített kiadása.

E nagy szorgalommal összeállított mű közel 1000 válogatott dalt tartalmaz, és színes boríték; csinos kiállításánál fogva is kitünő, mondhatni: egyetlen a maga nemében. Az első kiállítás 2000 példányra igen rövid idő alatt elkelt, mi eléggé tanúsítja, hogy méltó figyelmet érdemel. Ára az 530 lapra terjedő s díszesen kiállított zsebkönyvnek 1 ft. 20 kr., dús aranynyomás- és aranysegélyvel 1 ft. 80 kr.

Vége ugyanott megjelent

LENORMAND,

a híres cigány-nő igazmondó vetőkártyája.

32 színezett kártyával, magyar aláírással és szöveggel. — Ára 50 kr.

Mind a három Nagy-Kanizsán, Wajdits József könyvkereskedésében egyszerre véve, valamint utánvétellel együtt rendelve 2 ft 50 kr., és 10 példány után egy tisztelet példánnyal is szolgálók.

Minden postai utánvét mellett a megrendelő sziveskedjék bérmentes levélben az említett összeg egyharmadát mellékelni.

Wajdits József,
Könyvkereskedő Nagy-Kanizsán.

Figyelmeztetés

minden korbelt, de leginkább az öreg korban élőkhöz.

Alulirotnak az orvostéreni hosszab buvázkodás után sikerülven olyan biztosan ható gyógyszer feltalálni, mely a tüdőguta, tüdőhurut, mellhőrgés, mellégés és ragacsos flegma fel nem köhöghetése esetében, különösen pedig az öregeknél, kik leginkább tavasszal és őszszel szoktak kitéve lenni a tüdőguta, tüdőszélhűdésnek (Schleimschlag) sikerrel használható, s a veszedelmes hecticárai való hajlamot is eltávolítja.

Bátorkodom a nagyérdemű közönséget erre figyelmeztetni, hogy az említett gyógyszer könnyebb használat végett pilula (lapdacs) alakban készítém, melyből száz darab, üvegben, saját pecséttemmel lepecsételve s használati utasítással ellátva, nálam Debreczenben (lakásom: Várad-útca, 2131. sz. alatt), ugyancsak itt helyben Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében és dr. Rothschnek Emil gyógyszerházában kapható, sőt utófizetés mellett is megrendelhető. Ára egy üvegcsének, vagyis száz darabnak, 3 forint osztr. ért.

Írásbeli megkeresésre egyéb bajokban is orvosi tanácsommal szívesen szolgálók.

Debreczen, october 8. 1868.

Ocsváry Ede,

orvos Debreczenben, a m. k. term. társulat r. tagja.